

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urto/8/2016
Identifikačné číslo spisu:	8016897706
Dátum vydania rozhodnutia:	23.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8016897706.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálik a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 23. novembra 2016, v trestnej veci D. I. , v konaní o návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na rozhodnutie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia o peňažnej sankcii, o odvolaní povinného D. I. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 24. mája 2016, sp. zn. 3 Ntc 7/2016, podľa § 11 ods. 1 písm. a/, ods. 2, ods. 3, § 19 zákona č. 183/2011 Z.z., takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie povinného D. I. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 24. mája 2016, sp. zn. 3 Ntc 7/2016, v bode I. podľa § 13 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 3 zák. č. 183/2011 Z.z. o uznaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 183/2011 Z.z.) per analogiam uznal rozhodnutie Magistrálneho súdu v Sheffielde, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska zo dňa 18. augusta 2010, číslo spisu 1000323164, ktorým bol povinný D. I., nar. X. U. XXXX v T., trvale bytom T., Slovenská Republika odsúdený za správanie porušujúce pravidlá cestnej premávky, vrátane porušenia predpisov vzťahujúcich sa na čas jazdy a odpočinku a predpisov o nebezpečnom náklade, ktorého sa dopustil tak, že

- dňa 25. apríla 2010 v Sheffielde použil motorové vozidlo Volkswagen Golf s registračným číslom T. na ceste, alebo inom verejnom mieste, a to na ceste Page Hall road, keď nebola v platnosti v súvislosti s týmto použitím takáto politika poistenia alebo takáto bezpečnosť, ohľadom tretej strany v súlade s požiadavkami časti VI Zákona o cestnej premávke z r. 1988 v rozpore s § 143 Zákona o prevádzke na pozemných komunikáciách z r. 1988 a prílohy 2 Zákona o priestupkoch pri cestnej premávke z roku 1988,

za čo mu bola uložená pokuta 525 libier šterlingov, trovy konania v sume 85 libier šterlingov a suma 15 libier šterlingov na verejnoprospešné účely,

a toto rozhodnutie o uložení peňažnej sankcie vo výške 535,47 GBP, t.j. 652,57 eur sa vykoná.

v bode II. podľa § 13 ods. 1 per analogiam, v spojení s § 56 ods. 1 Tr. zák. povinnému D. I. uložil peňažný trest vo výmere 652,57 Eur.

Rozsudok bol doručený Krajskej prokuratúre v Prešove (ďalej len prokurátor) 8. júla 2016, Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len ministerstvu spravodlivosti) 12. júla 2016 a povinnému 18. augusta 2016.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie povinný D. I. 30. augusta 2016, v ktorom uviedol, že mu bol uložený trest, ktorý uhradil v sume 85 libier šterlingov priamo policajtovi v Anglicku, čo preukazuje priložený doklad. Pokuty, teda sankcie, ktoré mu boli uložené Anglickou stranou, boli protiprávne, nakoľko mal všetky relevantné doklady k nahliadnutiu, pričom predložil fotokópiu poistenia vozidla z 28. apríla 2010. Sankciu Magistrátneho súdu v Sheffielde uhradil v sume 525 libier šterlingov v týždenných splátkach, čo dokazujú výpisy z bankového účtu o 10 prílohách v období 6. decembra 2013 až 17. apríla 2014, v celkovej sume 270 libier šterlingov. Žiada preto súd o zrušenie rozsudku v plnom rozsahu, nakoľko nie je naplnená skutková podstata činu.

Odvolanie obvineného bolo na vedomie 18. októbra 2016 zaslané prokurátorovi, ktorý vo vyjadrení z 27. októbra 2016 uviedol, že z fotokópie poistenia vyplýva, že poistenie začalo platiť až od 28. apríla 2010, pričom skutok, pre ktorý mu bola súdom uložená sankcia, sa stal 25. apríla 2010. Taktiež z kópií výpisov z bankového účtu za obdobie od decembra 2013 do apríla 2014 nie je dostatočne preukázané, že uvedenými platbami v prospech HM Court uhradil predmetnú sankciu. Navrhol odvolaciemu súdu podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietnuť ako nedôvodné. Odvolanie obvineného so spisom bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky zaslané 26. októbra 2016.

Najvyšší súd ako súd odvolací na podklade včas podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zo spisu zistil, že odvolanie obvineného nie je dôvodné.

V zmysle § 11 ods. 5 zák. č. 183/2011 Z.z. proti rozsudku podľa odseku 2 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať povinný, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Podľa § 11 ods. 6 zák. č. 183/2011 Z.z. odvolanie má odkladný účinok. Odvolanie podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu, kde to zákon pripúšťa.

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 183/2011 Z.z. ak štát pôvodu (Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska) a vykonávajúci štát (Slovenská republika) nedohodnú inak, výnos z výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii pripadá vykonávaciemu štátu. V zmysle § 21 zák. č. 183/2011 Z.z. na preskúmavanie správnosti a zákonnosti rozhodnutia o peňažnej sankcii vydanom v Slovenskej republike sú príslušné súdy Slovenskej republiky. Podľa § 23 zák. č. 183/2011 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Výmedzenie základných pojmov zákonom č. 183/2011 Z.z. v § 2 písm. b/ sa na účely tohto zákona sa rozumie peňažnou sankciou povinnosť uložená rozhodnutím o peňažnej sankcii zaplatiť pod bodmi 1. peňažný trest, pod bodom 2. pokutu, pod bodom 3. náhradu škody priznanú poškodenému voči odsúdenému v trestnom konaní, pod bodom 4. trovy trestného a správneho konania a pod bodom 5. peňažnú sumu na všeobecne prospešné účely alebo v prospech poškodených trestnými činmi.

V zmysle § 13 ods. 1 zák. č. 183/2011 Z.z. ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa § 12, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná. Podľa odsek 2 tohto ustanovenia ak rozhodnutím o peňažnej sankcii bola uložená peňažná sankcia podľa § 2 písm. b/ prvého bodu, krajský súd vo svojom rozhodnutí rozhodne o uložení peňažného trestu. V zmysle odseku 3 tohto ustanovenia súd pri uznaní rozhodnutia o peňažnej sankcii ponechá v ňom uloženú peňažnú sankciu v nezmenenej výške. Súd nesmie pritom uložiť trest prísnejší, ako bol uložený v rozhodnutí o peňažnej sankcii. Podľa odseku 4 ak rozhodnutím

o peňažnej sankcii bola uložená peňažná sankcia podľa § 2 písm. b/ piateho bodu, krajský súd vo svojom rozhodnutí o uznaní a výkone uloží povinnému, aby uznanú peňažnú sumu zaplatil v určenej lehote na účet súdu. Odsek 5 tohto ustanovenia určuje, že po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o uznaní a výkone súd vyzve povinného, aby peňažnú sankciu zaplatil do pätnástich dní; ak nebol uložený náhradný trest odňatia slobody, súd povinného súčasne upozorní, že inak sa bude zaplatenie vymáhať.

Podľa § 14 ods. 1 zák. č. 183/2011 Z.z. ak povinný preukáže, že peňažnú sankciu úplne alebo čiastočne uhradil v členskom štáte, súd rozhodne o upustení od výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii alebo o výkone takého rozhodnutia v zostávajúcej výške peňažnej čiastky. Pred rozhodnutím si súd vyžiada stanovisko justičného orgánu štátu pôvodu. V zmysle odseku 2 tohto ustanovenia súd nevykoná rozhodnutie o peňažnej sankcii, ak bola povinnému v Slovenskej republike udelená amnestia alebo milosť alebo ak ho justičný orgán štátu pôvodu informoval, že v štáte pôvodu bola udelená amnestia, milosť alebo vydané iné rozhodnutie, opatrenie alebo skutočnosť, v dôsledku ktorých sa také rozhodnutie stalo nevykonateľným.

Z dôkazov je zrejmé, že povinný má trvalé bydlisko v T., Slovenská republika, zdržiava sa v mieste prechodného bydliska S., čo potvrdil povinný emailom z 13. júla 2016, čo je v súlade s viacerými správami založenými v spise. Nakoľko rozhodnutie sa týka peňažnej sankcie, bolo potrebné skúmať majetok a príjem povinného, čo je tiež podmienkou pre rozhodnutie o uznaní a výkone rozhodnutia o peňažnej sankcii v zmysle § 4, § 5, § 11 ods. 3 zák. č. 183/2011 Z.z., na čo správne poukázal aj prokurátor vo vyjadrení z 12. mája 2016 a 25. októbra 2016.

Z výpisov bankového účtu povinného vyplýva, že tento mal v období december 2013 až máj 2014 pravidelný príjem. Časť uloženej pokuty uhradil, na čo je poukázané v osvedčení, ktoré je úplné a obsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone. Motorové vozidlo, ktoré používa, mal v mesiacoch apríl - máj 2010 poistené. Správa finančného odboru mesta Humenné z 15. novembra 2016 preukazuje, že povinný v mieste trvalého bydliska nie je evidovaný ako daňovník miestnej dane z nehnuteľností, iné majetkové pomery nie sú známe.

Vyjadrené preukazuje, že nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia v zmysle § 12 zák. č. 183/2011 Z.z., na čo je správne poukázané aj v napadnutom rozsudku, ktoré si osvojil aj odvolací súd, a preto v podrobnostiach na ne odkazuje.

Povinným uvádzané odvolacie námietky najvyšší súd považuje za súčasť jeho obrany, ktorú nepodložil potvrdením príslušného úradu o úhrade celej peňažnej sankcie, teda pokuty, trov konania a čiastku do verejného fondu. Naopak v osvedčení je uvedená iba čiastočná úhrada tejto peňažnej sankcie, o ktorú čiastku bola peňažná sankcia znížená a ktorú bude musieť povinný zaplatiť v lehote určenú vo výzve súdu.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je to potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Na poklade vyjadreného najvyšší súd zamietol odvolanie povinného ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny riadny opravný prostriedok.